

بررسی تأثیر اسموپرایمینگ بر جوانه‌زنی و استقرار دانه‌رست‌های بنگ‌دانه (*Hyoscyamus niger L.*)

مصطفی شافع^{۱*}، محمدعلی بهدانی^۲ و مجید جامی‌الاحمدی^۲

*- نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند

پست الکترونیک: Shafeana1@yahoo.com

۲- استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند

تاریخ پذیرش: مرداد ۱۳۹۰

تاریخ اصلاح نهایی: مرداد ۱۳۹۰

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۸۹

چکیده

پرایمینگ یکی از روش‌های بهبود جوانه‌زنی بذر است که می‌تواند باعث افزایش و یکنواختی جوانه‌زنی بذر شده و استقرار گیاهچه در مزرعه را حتی در شرایط تنش تسهیل نماید. این تحقیق به منظور بررسی تأثیر اسموپرایمینگ بر بهبود جوانه‌زنی بذر بنگ‌دانه (*Hyoscyamus niger L.*) و تعیین بهترین تیمار برای استقرار گیاهچه، به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند، در سال ۱۳۸۹ اجرا گردید. تیمارهای پرایمینگ شامل زمان در سه سطح (۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت)، و پتانسیل اسمزی در سه سطح (۰/۵، -۱ و -۱/۵ مگاپاسکال) برای نمک‌های نیترات پتاسیم، کلرید سدیم، و فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم بودند. نتایج نشان داد که اثر اصلی تیمارهای پتانسیل اسمزی و زمان پرایمینگ بر درصد جوانه‌زنی معنی‌دار نبود، اما در مورد سایر صفات در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار گردید. اثر متقابل پتانسیل اسمزی و زمان فقط بر دو صفت متوسط زمان جوانه‌زنی و طول ریشه‌چه به ترتیب در سطح احتمال ۱٪ و ۰/۵٪ معنی‌دار شد. مقایسه میانگین اثر متقابل تیمارهای پرایمینگ نشان داد که تیمار بذر به مدت ۷۲ ساعت با نیترات پتاسیم و فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم با پتانسیل اسمزی ۱/۵- مگاپاسکال بیشترین تأثیر را بر بهبود مؤلفه‌های جوانه‌زنی بذر بنگ‌دانه دارا بود.

واژه‌های کلیدی: بنگ‌دانه (*Hyoscyamus niger L.*)، پتانسیل اسمزی، نیترات پتاسیم، بنیه بذر، پرایمینگ، جوانه‌زنی.

مقدمه

از نام‌های محلی بنگ‌دانه می‌توان به سیکران و بذربنچ اشاره کرد. برگ‌ها، بذر و ریشه بذربنچ حاوی مواد مؤثره‌ای است که مهمترین آنها هیوسیامین است و در تهیه داروهای ضد‌رماتیسم، مداوای بیماران عصبی، سرفه ناشی از بیماری سل، آسم و تب استفاده می‌شود (Ramoutsaki et al., 2002).

جوانه‌زنی اولین و حساسترین مرحله نمودی در چرخه زندگی گیاه و یک فرایند کلیدی در سبز شدن گیاهچه

گونه بنگ‌دانه (*Hyoscyamus niger L.*) یکی از مهمترین گیاهان دارویی خانواده سیب‌زمینی (Solanaceae) است. جنس هیوسیاموس دارای گونه‌های یک‌ساله، دوساله و چند ساله می‌باشد (امیدییگی، ۱۳۸۸). این گیاه به‌طور وسیعی در چین، افغانستان، هند، ژاپن، کره، جنوب‌غربی آسیا، افریقای شمالی و سراسر اروپا گسترش دارد (Sajeli et al., 2006).

اگر جوانه‌زنی و بدنبال آن توسعه ریشه به سرعت انجام شود، احتمال بقاء گیاهچه به علت افزایش احتمال جذب رطوبت از خاک در اعماق بیشتر افزایش می‌یابد. گیاهچه‌های قوی در رقابت با علف‌های هرز استقرارشان افزایش می‌یابد و دامنه تحمل به تنش‌های محیطی در آنها بیشتر می‌شود (Ghiyasi et al., 2008).

پرایمینگ بذر دو گیاه دارویی همیشه‌بهار و مرزه با GA3 و NaCl سبب بهبود شاخص‌های جوانه‌زنی و رشد گیاهچه در شرایط تنش شوری می‌شود (Sedghi et al., 2010). اسموپرایمینگ رازیانه با نمک‌های NaCl، PEG و K₂SO₄ سبب افزایش درصد جوانه‌زنی و افزایش طول ریشه‌چه و ساقه‌چه نسبت به تیمار شاهد شد (Neamatollahi et al., 2009). پرایمینگ بذر فلفل قرمز با کلرید سدیم جهت افزایش تحمل به شوری، موجب افزایش معنی‌داری در درصد جوانه‌زنی، شاخص جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، بنیه بذر، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و وزن خشک گیاهچه‌ها در مقایسه با شاهد شد (Khan et al., 2009). پرایمینگ بذر دو توده گوجه‌فرنگی با محلول KNO₃ سبب افزایش درصد جوانه‌زنی از ۴۹/۷ و ۳۹/۷ درصد به ترتیب به ۸۱/۳ و ۷۶/۷ درصد و کاهش میانگین زمان جوانه‌زنی از ۵/۶ روز در تیمار شاهد به ۳ روز در بذرهای تیمار شده هر دو توده گردید (Bocian & Hołubowicz, 2008).

با توجه به غیریکنواختی جوانه‌زنی بذر، رشد بطئی اولیه گیاهچه‌ها و استقرار ضعیف دانه‌رست‌های بنگ‌دانه در مزرعه، بررسی تأثیر اسموپرایمینگ بر بهبود جوانه‌زنی بذر گونه مذکور و تعیین بهترین تیمارها برای جوانه‌زنی و استقرار بهتر گیاهچه به‌عنوان هدف این بررسی در نظر گرفته شد.

می‌باشد. بستر کشت نامناسب، کیفیت پایین بذر، تنش‌های محیطی از قبیل دمای بالا و پایین، شوری، خشکی و سله‌بندی خاک، جوانه‌زنی و استقرار گیاهچه را کاهش می‌دهند (Harris et al., 2001). بذر اغلب گونه‌های دارویی به منظور سازگاری اکولوژیکی با شرایط محیطی خاص، جوانه‌زنی ناهماهنگ و ضعیفی دارند. تیمارهای مختلفی جهت حصول جوانه‌زنی مطلوب در این گیاهان پیشنهاد شده‌است، که یکی از این تیمارها پرایمینگ بذر است (هاشمی‌منش و همکاران، ۱۳۸۷).

تیمارهای پرایمینگ بذر از قبیل اسموپرایمینگ، هیدروپرایمینگ، ماتریکس پرایمینگ و هورمون پرایمینگ برای یکنواختی و تسریع جوانه‌زنی، رشد گیاهچه و افزایش عملکرد در بیشتر محصولات تحت شرایط نرمال و تنش بکار برده شده‌اند (Basra et al., 2003). پرایمینگ بذر روشی است که به بذر قبل از کشت اجازه جذب آب به‌صورت کنترل شده تا سطحی داده می‌شود که فعالیت‌های اولیه جوانه‌زنی شروع گردد، اما از خروج ریشه‌چه جلوگیری می‌شود، سپس بذر خشک شده و تا زمان کاشت قابلیت نگهداری را دارد (McDonald, 1999).

هدف اصلی فناوری پرایمینگ بذر، بهبود کارایی بذر در شرایط محیطی خاص است. پرایمینگ سبب افزایش سرعت جوانه‌زنی در مزرعه خصوصاً در شرایط نامساعد از جمله پایین بودن دما و کمبود رطوبت و همچنین باعث کاهش ناهمگونی فیزیولوژیکی در توده بذر می‌شود (Still & Bradford, 1997). بذر در هنگام کاشت زمان قابل‌توجهی را صرف جذب آب می‌کند، با کاهش این زمان به حداقل می‌توان سرعت جوانه‌زنی و خروج جوانه از خاک را تسریع نمود (Toselli & Casenave, 2002).

مواد و روشها

این آزمایش در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند در سال ۱۳۸۹ انجام شد. بذر مورد استفاده پس از تعیین قوه نامیه، برای مراحل بعدی آزمایش مورد استفاده قرار گرفت.

تیمارها و طرح آزمایشی

این تحقیق به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی شامل زمان پرایمینگ بذر در سه سطح (۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت) و پتانسیل اسمزی در سه سطح (۰/۵، -۱ و -۱/۵ مگاپاسکال) حاصل از سه ماده اسموپرایم نترات پتاسیم، فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم و کلرید سدیم (۹ تیمار) بودند. در مجموع این آزمایش شامل ۲۷ تیمار پرایمینگ (۳ پتانسیل اسمزی $\times$ ۳ نمک $\times$ ۳ زمان پرایمینگ) و یک تیمار شاهد بود. آنالیز داده‌های این آزمایش طی دو مرحله انجام گردید. ابتدا آنالیز داده‌ها به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی بدون تیمار شاهد انجام شد و بعد تیمارهای برتر پرایمینگ را انتخاب نموده و به منظور مقایسه با شاهد مجدداً در قالب طرح کاملاً تصادفی آنالیز شدند.

پرایمینگ بذر

پیش‌تیمار بذر با نمک‌های کلرید سدیم (NaCl)، نترات پتاسیم (KNO_3) و فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم (KH_2PO_4) در سه غلظت (۰/۵، -۱ و -۱/۵ مگاپاسکال) انجام گردید. برای اعمال تیمارهای پرایمینگ، یک گرم از بذره‌های ضدعفونی شده را در بطری‌های شیشه‌ای که حجم آن به اندازه یک ویال (۱۲۰ میلی‌لیتر) بود ریخته و ۵۰ میلی‌لیتر از محلول‌های پرایمینگ به آنها اضافه گردید

و بذرها به مدت ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد پرایم شدند. برای تأمین اکسیژن به بذر غوطه‌ور در محلول از یک پمپ آکواریوم استفاده شد، به طوری که در تمام طول زمان پرایم، پمپ روشن بود و برای جلوگیری از تغییر غلظت محلول درب بطری با فویل آلومینیمی مسدود شد (Bocian & Holubowicz, 2008). بعد از اتمام مدت زمان پرایمینگ، بذرها از بطری خارج و با آب مقطر شستشو شدند و بعد جهت خشک شدن به مدت ۲ روز در محیط سایه نگهداری شدند.

پتانسیل‌های اسمزی نمک‌های فوق طبق فرمول و انت‌هوف تهیه گردید.

در رابطه فوق Ψ_s ، پتانسیل بر حسب مگاپاسکال می‌باشد. C، غلظت نمک بر حسب مولار (مول در لیتر)؛ I، ضریب یونیزاسیون؛ R، ثابت گازها (۰/۰۸۳ اتمسفر) و T دما بر حسب درجه کلون می‌باشد.

آزمایش جوانه‌زنی

به منظور انجام آزمایش‌های جوانه‌زنی تعداد ۲۵ عدد از بذره‌های پرایم‌شده هر تیمار و همین تعداد بذر پرایم‌نشده به عنوان شاهد در سه تکرار و درون پتری‌دیش‌هایی با قطر دهانه ۹ سانتی‌متر که حاوی ۲ لایه کاغذ صافی بود قرار داده شدند و به هر پتری ۵ میلی‌لیتر آب مقطر اضافه گردید. سپس پتری‌دیش‌ها به ژرمیناتور با دمای ۱۵/۲۵ درجه سانتی‌گراد (روز/ شب) منتقل گردید. این آزمایش دارای ۸۱ واحد آزمایشی بود (۳ پتانسیل اسمزی $\times$ ۳ نمک $\times$ ۳ زمان $\times$ ۳ تکرار). ارزیابی بذره‌های جوانه زده به طور مرتب هر ۲۴ ساعت یکبار به مدت ۱۴ روز انجام گردید. بذری جوانه‌زده محسوب شد که ریشه‌چهی آن به اندازه ۲ میلی‌متر و بیشتر از بذر خارج شده باشد (AOSA (Association of Official Seed Analysts), 1990). ارزیابی جوانه‌زنی در

از نرم‌افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت، و مقایسه میانگین نیز توسط آزمون LSD در سطح احتمال ۰.۵ انجام گردید و رسم شکل با نرم‌افزار Sigma Plot انجام شد.

نتایج

نتایج حاصل از تجزیه واریانس تیمارهای اسموپرایمینگ نشان داد که اثر تیمارهای پتانسیل اسمزی و زمان پرایمینگ در مورد صفت جوانه‌زنی معنی‌دار نبود، اما در مورد صفات سرعت جوانه‌زنی، متوسط زمان جوانه‌زنی، بنیه بذر، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار گردید (جدول ۱). اثر متقابل پتانسیل اسمزی در زمان پرایمینگ نشان داد که صفات متوسط زمان جوانه‌زنی و طول ریشه‌چه به ترتیب در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪ معنی‌دار بود اما در مورد صفات درصد و سرعت جوانه‌زنی، بنیه بذر و طول ساقه‌چه معنی‌دار نگردید (جدول ۱).

روز چهاردهم زمانی که تعداد بذرهای جوانه‌زده برای ۳ روز متوالی ثابت ماند به اتمام رسید و این زمان به‌عنوان پایان جوانه‌زنی در نظر گرفته شد. در این آزمایش برای محاسبه شاخص‌های سرعت جوانه‌زنی، متوسط زمان جوانه‌زنی و بنیه بذر به ترتیب از روابط ۱، ۲ و ۳ استفاده شد.

$$1) GR = \sum \left(\frac{Ni}{Di} \right)$$

در این رابطه، Ni تعداد بذرهای جوانه زده در هر روز و Di تعداد روز پس از شروع آزمایش می‌باشد.

$$2) MGT = \frac{\sum(n+d)}{N}$$

در این رابطه، n تعداد بذرهای جوانه زده در روز d و N تعداد کل بذور جوانه‌زده تا پایان آزمایش است.

$$3) \text{بنیه بذر (Vigor)} =$$

(میانگین طول گیاهچه (cm) × درصد جوانه‌زنی)

(Abdual-baki & Anderson, 1973)

قبل از تجزیه واریانس به علت دامنه وسیع جوانه‌زنی در بین تیمارها تبدیل زاویه‌ای برای داده‌های مربوط به درصد جوانه‌زنی اعمال گردید. داده‌های آزمایش با استفاده

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) مؤلفه‌های جوانه‌زنی بذر بنگ‌دانه

میانگین مربعات (MS)						درجه آزادی	منبع تغییر
درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی (روز)	متوسط زمان جوانه‌زنی (روز)	بنیه بذر	طول ریشه‌چه (سانتی‌متر)	طول ساقه‌چه (سانتی‌متر)		
۰/۰۰۸ ns	۱/۲۳ **	۰/۸۵۶ **	۱۳۹۹۸ **	۰/۵۶۱ **	۰/۲۳۹ **	۸	تیمار پرایمینگ
۰/۰۳۷ ns	۹/۳۳ **	۴/۵۷۵ **	۱۹۴۵۴ **	۰/۶۳۵ **	۰/۳۰۹ **	۲	زمان
۰/۰۰۹ ns	۰/۳ ns	۰/۲۰۶ **	۱۸۲۰/۹ ns	۰/۱۹۵ *	۰/۶۵۳ ns	۱۶	پرایمینگ × زمان
۰/۰۲	۰/۲۱	۰/۰۵۳	۱۵۸۲/۹	۰/۰۷۷	۰/۰۵۵	۵۴	خطا
۱۰/۶	۷/۸	۴/۶	۹/۶	۱۰	۱۴	-	ضریب تغییرات

ns، * و **: به ترتیب عدم معنی‌داری، معنی‌دار در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪ می‌باشند.

بذر و طول ریشه‌چه در پتانسیل اسمزی ۱/۵- مگاپاسکال تیمار فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم مشاهده شد (جدول ۲). بیشترین سرعت جوانه‌زنی و کمترین متوسط زمان جوانه زنی در بذره‌های پرایم‌شده به مدت ۷۲ ساعت در تیمار ۱/۵- مگاپاسکال نترات پتاسیم مشاهده گردید (جدول ۳). بیشترین میزان بنیه بذر، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه در بذره‌های پرایم‌شده به مدت ۷۲ ساعت در تیمار ۱/۵- مگاپاسکال فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم مشاهده شد (جدول ۳).

مقایسه میانگین تیمارهای زمان پرایمینگ نشان داد که بیشترین سرعت جوانه‌زنی، بنیه بذر، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و کمترین متوسط زمان جوانه‌زنی مربوط به بذر پرایم‌شده به مدت ۷۲ ساعت بود (جدول ۲). مقایسه میانگین تیمارهای پتانسیل‌های اسمزی در مورد صفت درصد جوانه‌زنی معنی‌دار نبود (جدول ۲). بیشترین سرعت جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه و کمترین متوسط زمان جوانه‌زنی در پتانسیل اسمزی ۱/۵- مگاپاسکال تیمار نترات پتاسیم مشاهده شد (جدول ۲). بیشترین میزان بنیه

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر اصلی تیمارهای اسموپرایمینگ بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه بنگ‌دانه

تیمار	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی (روز)	متوسط زمان جوانه‌زنی (روز)	بنیه بذر	طول ریشه‌چه (سانتی‌متر)	طول ساقه‌چه (سانتی‌متر)	
	۲۴	۹۲/۵ a	۵/۳ c	۵/۴ a	۳۸۳/۷ c	۲/۵ b	۱/۶ b
زمان (ساعت)	۴۸	۹۴ a	۶ b	۴/۹ b	۴۱۱/۸ b	۲/۸ a	۱/۶ b
	۷۲	۹۴ a	۶/۵ a	۴/۵ c	۴۳۷/۴ a	۲/۹ a	۱/۸ a
LSD	۳/۲۴	۰/۲۵	۰/۱۳	۲۱/۵۱	۰/۱۵	۰/۱۳	
تیمارهای پرایمینگ							
KH ₂ PO ₄ (-۰/۵)*	۹۳/۲ a	۵/۸ c	۵/۲ a	۴۴۶/۸ ab	۲/۹۷ a	۱/۷۸ ab	
KH ₂ PO ₄ (-۱)	۹۴/۹ a	۵/۸ c	۵/۲ a	۴۴۸/۶ ab	۳/۰۲ a	۱/۷۱ abc	
KH ₂ PO ₄ (-۱/۵)	۹۴/۱ a	۵/۹ c	۵/۱ a	۴۵۴/۹ a	۳/۰۳ a	۱/۸ ab	
KNO ₃ (-۰/۵)	۹۲/۲ a	۶/۴ a	۴/۶ b	۳۹۵/۳ cd	۲/۶۴ bc	۱/۶۳ bc	
KNO ₃ (-۱)	۹۲/۲ a	۶/۲ ab	۴/۷ b	۴۱۴/۹ bc	۲/۸۵ ab	۱/۶۴ bc	
KNO ₃ (-۱/۵)	۹۴/۸ a	۶/۶ a	۴/۵ b	۴۲۸/۳ abc	۲/۶۲ bc	۱/۹ a	
NaCl (-۰/۵)	۹۰/۳ a	۵/۵ c	۵/۱ a	۳۳۴/۹ e	۲/۳۶ d	۱/۳۶ d	
NaCl (-۱)	۹۵/۲ a	۵/۸ bc	۵/۱ a	۴۰۰/۹ cd	۲/۶۷ bc	۱/۵۳ cd	
NaCl (-۱/۵)	۹۴/۸ a	۵/۷ c	۵/۲ a	۳۷۴/۲ d	۲/۴۳ cd	۱/۵۱ cd	
LSD (۰/۰۵)	۵/۶	۰/۴۴	۰/۲۲	۳۷/۳	۰/۲۷	۰/۲۲	

*: اعداد داخل پرانتز نشان‌دهنده غلظت بر حسب مگاپاسکال می‌باشند.
حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل تیمارهای اسموپرایمینگ بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی بنگ‌دانه

زمان (ساعت)	پتانسیل اسمزی	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی (روز)	متوسط زمان جوانه‌زنی (روز)	بنیه بذر	طول ریشه‌چه (سانتی‌متر)	طول ساقه‌چه (سانتی‌متر)
	KH ₂ PO ₄ (-۰/۵)*	۹۳ a	۵/۱ hi	۵/۶ ab	۴۴۹/۵ abcd	۳/۱۱ a	۱/۷۱ abcdefg
	KH ₂ PO ₄ (-۱)	۹۵/۷ a	۵/۲ hi	۵/۷ a	۴۳۷/۹ bcde	۳/۰۶ ab	۱/۵۲ cdefgh
	KH ₂ PO ₄ (-۱/۵)	۸۹/۶ a	۴/۹ i	۵/۵ abc	۴۲۲/۲ bcdef	۲/۸۶ abcde	۱/۸۶ abcd
	KNO ₃ (-۰/۵)	۹۱/۳ a	۵/۵ fghi	۵/۱ def	۳۶۶/۱ fgh	۲/۴۵ defg	۱/۵۵ cdefgh
۲۴	KNO ₃ (-۱)	۹۲ a	۵/۸ defgh	۴/۹ efg	۳۶۷/۲ fgh	۲/۶۴ bcdef	۱/۳۳ gh
	KNO ₃ (-۱/۵)	۹۴/۳ a	۶/۱ bcdef	۴/۷ fgh	۳۹۲/۹ defg	۲/۴ efg	۱/۷۵ abcdef
	NaCl (-۰/۵)	۹۰ a	۵ hi	۵/۵ ab	۳۰۶/۱ h	۲ gh	۱/۳۹ fgh
	NaCl (-۱)	۹۳/۳ a	۵/۲ hi	۵/۶ ab	۳۹۸/۴ cdef	۲/۷۶ abcdef	۱/۵ cdefgh
	NaCl (-۱/۵)	۹۳/۳ a	۴/۹ i	۵/۸ a	۳۱۳/۵ h	۱/۸ h	۱/۵۶ cdefgh
	KH ₂ PO ₄ (-۰/۵)	۹۶/۷ a	۵/۷ efghi	۵/۵ abcd	۴۳۸/۹ bcde	۲/۹۶ abc	۱/۵۹ cdefgh
	KH ₂ PO ₄ (-۱)	۹۴/۶ a	۵/۶ fghi	۵/۳ bcde	۴۵۸ abc	۳/۰۶ ab	۱/۷۹ abcde
	KH ₂ PO ₄ (-۱/۵)	۹۴/۷ a	۵/۶ fghi	۵/۲ bcde	۴۳۶/۲ bcde	۳/۱۲ a	۱/۴۸ efgh
	KNO ₃ (-۰/۵)	۹۴/۶ a	۶/۸ abc	۴/۴ hij	۴۱۸/۷ cdef	۲/۸ abcdef	۱/۶۲ bcdefgh
۴۸	KNO ₃ (-۱)	۹۴ a	۶/۹ ab	۴/۲ ij	۴۴۲/۵ abcde	۲/۸۷ abcd	۱/۸۱ abcde
	KNO ₃ (-۱/۵)	۹۲/۳ a	۶/۷ abc	۴/۲ ij	۴۰۸/۱ cdef	۲/۵۴ cdef	۱/۸۸ abc
	NaCl (-۰/۵)	۹۰ a	۵/۳ ghi	۵/۳ bcd	۳۳۱/۳ gh	۲/۳۸ fg	۱/۳۲ h
	NaCl (-۱)	۹۵/۷ a	۵/۷ efghi	۵/۲ cde	۳۸۲/۱ efg	۲/۵۱ cdef	۱/۴۸ defgh
	NaCl (-۱/۵)	۹۳/۳ a	۵/۷ efghi	۵/۲ bcd	۳۹۰/۱ defg	۲/۷۳ abcdef	۱/۴۴ efgh
	KH ₂ PO ₄ (-۰/۵)	۹۰ a	۶/۵ abcd	۴/۵ j	۴۵۱/۹ abcd	۲/۸۴ abcdef	۲ a
	KH ₂ PO ₄ (-۱)	۹۴/۳ a	۶/۵ abcde	۴/۶ ghi	۴۴۹/۸ abcd	۲/۹۴ abc	abcde ۱/۸۲
	KH ₂ PO ₄ (-۱/۵)	۹۸ a	۶/۵ abcd	۴/۷ fgh	۵۰۶/۵ a	۳/۱۳ a	۲/۰۶ a
	KNO ₃ (-۰/۵)	۹۱ a	۷ a	۴/۵ j	۴۰۰/۹ cdef	۲/۶۸ abcdef	۱/۷۳ abcdef
۷۲	KNO ₃ (-۱)	۹۰ a	۶ cdefg	۴/۸ fgh	۴۳۵/۱ bcde	۳/۰۴ ab	۱/۷۸ abcde
	KNO ₃ (-۱/۵)	۹۸ a	۷ ab	۴/۱ ghij	۴۸۳/۹ ab	۲/۹۴ abc	۲ ab
	NaCl (-۰/۵)	۹۱ a	۶/۲ abcdef	۴/۶ gh	۳۶۷/۳ fgh	۲/۷ abcdef	۱/۳۸ fgh
	NaCl (-۱)	۹۶/۷ a	۶/۶ abc	۴/۶ ghi	۴۲۲/۴ bcdef	۲/۷۶ abcdef	۱/۶ cdefgh
	NaCl (-۱/۵)	۹۷/۷ a	۶/۵ abcd	۴/۷ gh	۴۱۹/۱ bcdef	۲/۷۶ abcdef	۱/۵۳ cdefgh
	LSD (۰/۰۵)	۹/۷۳ a	۰/۷۷	۰/۳۸	۶۴/۵۵	۰/۴۶	۰/۳۸

* اعداد داخل پرانتز نشان‌دهنده غلظت بر حسب مگاپاسکال می‌باشند.

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

۴۸ ساعت با کلرید سدیم ۱/۵- مگاپاسکال بیشترین تأثیر را بر بهبود مؤلفه‌های جوانه‌زنی بنگ‌دانه دارا بودند و این تیمارها به‌عنوان تیمارهای برتر اسموپرایمینگ در نظر گرفته شد و با تیمار شاهد مقایسه شدند.

نتایج حاصل از جدول مقایسه میانگین اثر متقابل تیمارهای پرایمینگ نشان داد که بذره‌های پرایم شده به مدت ۷۲ ساعت با نیترات پتاسیم و فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال و بذر تیمار شده به مدت

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس تیمارهای برتر اسموپرایمینگ و شاهد بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی بذر بنگ‌دانه

میانگین مربعات (MS)							
منبع تغییر	درجه آزادی	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی (روز)	متوسط زمان جوانه‌زنی (روز)	بنيه بذر	طول ریشه‌چه (سانتی‌متر)	طول ساقه‌چه (سانتی‌متر)
پرایمینگ	۳	۰/۰۰۵ ns	۲/۱۶ **	۱/۵ **	۷۱۹۳/۵ *	۰/۴۲ ns	۰/۳۳ **
خطا	۸	۰/۰۱۲	۰/۷	۰/۰۵	۱۰۳۴	۰/۱۲	۰/۰۲
ضریب تغییرات	-	۷/۷	۴/۵	۴/۶	۷	۱۲/۵	۹

ns، * و ** به ترتیب عدم معنی‌داری، معنی‌دار در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪ می‌باشند.

روند جوانه‌زنی تیمارهای برتر اسموپرایمینگ با شاهد نشان داد که شروع جوانه‌زنی در تیمارهای اسموپرایمینگ از روز سوم و در تیمار شاهد از روز چهارم انجام شد (شکل ۱).

در روز سوم پس از کاشت بذر تیمار شده با نیترات پتاسیم، فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم و کلرید سدیم به ترتیب دارای ۱۳، ۷ و ۱۰ درصد جوانه‌زنی بودند، در حالی که در تیمار شاهد درصد جوانه‌زنی صفر بود. در روز چهارم پس از کاشت درصد جوانه‌زنی بذره‌های تیمار شده با نیترات پتاسیم و فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم به بیش از ۵۰٪ رسید، در حالی که در تیمار شاهد به ۷٪ رسید. تیمار فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم و نیترات پتاسیم به ترتیب در روزهای نهم و دهم به ۱۰۰٪ جوانه‌زنی رسیدند (شکل ۱).

نتایج تجزیه واریانس تیمارهای برتر اسموپرایمینگ با شاهد (جدول ۴) نشان می‌دهد که مؤلفه‌های درصد جوانه‌زنی و طول ریشه‌چه معنی‌دار نگردید، اما بر سایر مؤلفه‌های سرعت جوانه‌زنی، متوسط زمان جوانه‌زنی و طول ساقه‌چه در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار گردید. همچنین اثر تیمارهای اسموپرایمینگ بر صفت بنيه بذر در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار گردید.

نتایج مقایسه میانگین تیمارهای برتر اسموپرایمینگ با تیمار شاهد نشان داد که درصد جوانه‌زنی معنی‌دار نگردید (جدول ۵). بیشترین سرعت جوانه‌زنی و کمترین متوسط زمان جوانه‌زنی مربوط به بذر پرایم شده به مدت ۷۲ ساعت با نیترات پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال بود (جدول ۵). بیشترین بنيه بذر، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه در بذر تیمار شده به مدت ۷۲ ساعت با فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال بدست آمد (جدول ۵).

جدول ۵- مقایسه میانگین تیمارهای اسموپرایمینگ و شاهد بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی بذر بنگ‌دانه

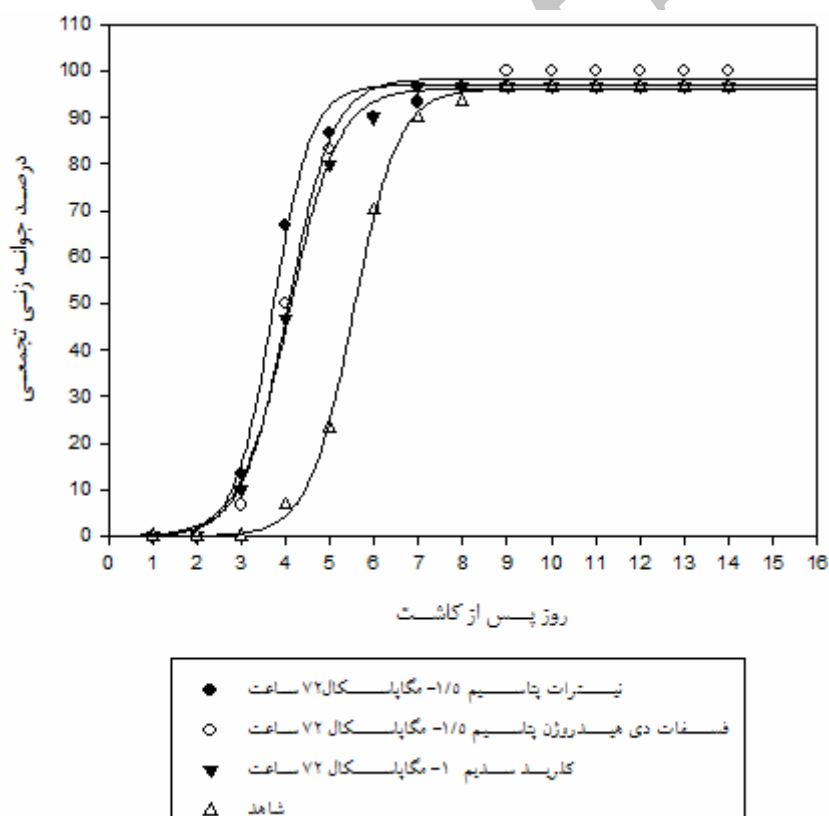
تیمار	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی (روز)	متوسط زمان جوانه‌زنی (روز)	بنیه بذر	طول ریشه‌چه (سانتیمتر)	طول ساقه‌چه (سانتی‌متر)
شاهد	۹۷/۸ a	۵ b	۶ a	۴۰۳/۶ b	۲/۲ b	۱/۳ b
KH ₂ PO ₄ (C ₃ T ₃)	۹۷/۸ a	۶/۵ a	۴/۷ b	۵۰۶/۵ a	۳/۱ a	۲ a
KNO ₃ (C ₃ T ₃)	۹۷/۸ a	۶/۹ a	۴/۵ b	۴۸۳/۹ a	۲/۹ a	۲ a
NaCl (C ₂ T ₃)	۹۶/۶ a	۶/۶ a	۴/۶ b	۴۲۲/۴ b	۲/۸ ab	۱/۶ b
LSD (0.05)	۴/۴۵	۰/۶۵	۰/۵۲	۶۹/۱	۰/۷۵	۰/۳۶

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال ۷۲ ساعت = KH₂PO₄ (C₃T₃)

نیترات پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال ۷۲ ساعت = KNO₃(C₃T₃)

کلرید سدیم ۱- مگاپاسکال ۷۲ ساعت = NaCl (C₂T₃)

شکل ۱- روند جوانه‌زنی بذرهای بنگ‌دانه در تیمارهای اسموپرایمینگ و شاهد

بحث

سرعت جوانه‌زنی و بنیه بذر با افزایش پتانسیل اسمزی محلول و مدت زمان پرایمینگ برای بذره‌ای تیمار شده با فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم و نترات پتاسیم افزایش یافت، به طوری که بیشترین مقدار عددی این صفات در پتانسیل ۱/۵- مگاپاسکال و زمان ۷۲ ساعت دیده شد (جدول ۱). طبق تعریف انجمن رسمی تحلیل‌گران بنیه بذر (AOSA) هر چه بنیه بذر بالاتر باشد باید شاهد درصد و سرعت جوانه‌زنی بیشتری باشیم که این موضوع با نتایج بدست‌آمده در این بررسی مطابقت دارد، همچنین در این تیمارها کمترین متوسط زمان جوانه‌زنی و کمترین زمان تا ۵۰٪ جوانه‌زنی (GT50) بذرها را داریم (شکل ۱).

Demir و Ellis (۱۹۹۴) بذره‌ای فلفل را با پلی‌اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ در پتانسیل ۱- مگاپاسکال در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد برای مدت هفت روز پرایم کردند و مشاهده کردند که پرایم کردن بذرها سبب افزایش درصد و سرعت جوانه‌زنی شده و دلیل این افزایش را به دلیل تغییرات فیزیولوژیکی روی بذره‌ای پرایم‌شده در طی زمان پرایمینگ ذکر کردند. با توجه به این‌که در پرایمینگ، بذرها مراحل اول و دوم جوانه‌زنی را طی می‌کنند، بنابراین پس از کاشت قادرند سریعتر از بذر تیمار نشده جوانه بزنند و با توجه به این نکته که کلیه بذرها در زمان پرایمینگ به‌وسیله وجود شرایط یکسان در یک مرحله مشابه قرار دارند، بنابراین جوانه‌زنی یکنواخت‌تری خواهند داشت.

روند تغییرات طول ریشه‌چه و ساقه‌چه بیان‌کننده این است که بذر تیمار شده به مدت ۷۲ ساعت با فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال بیشترین طول ریشه‌چه و ساقه‌چه را در بین تیمارهای اسموپرایمینگ به

خودش اختصاص داده‌است. دلیل بیشتر بودن طول ریشه‌چه و ساقه‌چه را می‌توان این‌گونه توجیه کرد که چنین بذرهایی باید از بنیه بذر و سرعت جوانه‌زنی بالاتری برخوردار باشند که این موضوع بخوبی با نتایج حاصل از این آزمایش مطابقت دارد. (Michel & Kaufmann, 1973) با بررسی پتانسیل‌های اسمزی محلول پلی‌اتیلن گلیکول روی بذره‌ای مختلف به این نتیجه رسیدند که پرایمینگ بذر در محلول اسمزی باعث افزایش مقدار آب جذب شده توسط بذر می‌شود که در نهایت سرعت جوانه‌زنی بذر و رشد ریشه‌چه و ساقه‌چه را افزایش می‌دهد.

تیمارهای اسموپرایمینگ بیشتر از تیمار شاهد سبب بهبود مؤلفه‌های جوانه‌زنی شدند که علت آن این است که اسموپرایمینگ به لحاظ انجام هیدراتاسیون کنترل شده بذر سبب می‌شود تا بذرها پاسخ بهتری از نظر صفات جوانه‌زنی ارائه دهند (Jett et al., 1996). Fu و همکاران (۱۹۸۸) بیان کردند که بذره‌ای پرایم‌شده دارای درصد و سرعت جوانه‌زنی بیشتری نسبت به بذره‌ای پرایم‌نشده هستند که دلیل آن را می‌توان به افزایش RNA و سنتز پروتئین در بذره‌ای پرایم‌شده دانست. به‌طور کلی مطالعات نشان می‌دهد که پرایمینگ سبب بهبود کیفیت جوانه‌زنی بذر از طریق آغاز رویدادهای اولیه جوانه‌زنی بدون وقوع تقسیم سلولی در بذر می‌شود.

با توجه به نتایج این آزمایش می‌توان بیان نمود که از بین تیمارهای اسموپرایمینگ، بذره‌ای تیمار شده به مدت ۷۲ ساعت با نترات پتاسیم و فسفات دی‌هیدروژن پتاسیم ۱/۵- مگاپاسکال به‌عنوان تیمارهای برتر شناخته شدند و این تیمارها سبب افزایش و بهبود مؤلفه‌های جوانه‌زنی بنگ‌دانه گردید. از این‌رو می‌توان برای بهبود جوانه‌زنی و

- aestivum* L.) seeds under salt stress. Research Journal of Biological Science, 3(10): 1249-1251.
- Harris, D., Pathan, A.K., Gothkar, P., Joshi, A., Chivasa, W. and Nyamudeza, P., 2001. On farm seed priming: using participatory methods to revive and refine a key technology. Agricultural systems, 69: 151-164.
  - Jett, L.W., Welbaum, G.E. and Morse, R.D., 1996. Effect of matric and osmotic priming treatments on Broccoli seed germination. Journal of the American Society for Horticultural Science, 121(3): 423-429.
  - Khan, H.A., Ayub, C.M., Pervez, M.A., Bilal, R.M., Shahid, M.A. and Ziaf, K., 2009. Effect of seed priming with NaCl on salinity tolerance of hot pepper (*Capsicum annuum* L.) at seedling stage. Soil and Environment, 28(1): 81-87.
  - Michel, B.E. and Kaufmann, M.R., 1973. The osmotic potential of polyethylene glycol 6000. Plant Physiology, 51: 914-916.
  - McDonald, M.B., 1999. Seed deterioration: physiology, repair and assessment. Seed Science and Technology, 27: 177-237.
  - Neamatollahi, E., Bannayan, M., Ghanbari, A., Haydari, M. and Ahmadian, A., 2009. Does hydro and osmo-priming improve fennel (*Foeniculum vulgare*) seeds germination and seedlings growth? Notulae Botanicae Horti Agrobotanici Cluj, 37(2), 190-194.
  - Ramoutsaki, I.A., Askitopoulou, H. and Konsolaki, E., 2002. Pain relief and sedation in Roman Byzantine Texts: *Mandragoras officinarum*, *Hyoscyamus niger* and *Atropa belladonna*. International Congress Series, 1242: 43-50.
  - Sajeli, B., Sahai, M., Suessmuth, R., Asai, T., Hara, N. and Fujimoto, Y., 2006. Hyosgerin, a new optically active coumarinolignan, from the seeds of *Hyoscyamus niger*. Chemical pharmaceutical Bulltein, 54(4): 538-541.
  - Sedghi, M., Nemati, A. and Esmailpour, B., 2010. Effect of seed priming on germination and seedling growth of two medicinal plants under salinity. Emirats Journal Food Agriculture, 22(2): 130-139.
  - Still, D.w. and Bradford, k.J., 1997. Endo-B-mannanase activity from individual tomato endosperm caps and radicle tips in relation to germination rate. Plant Physiology, 113: 21-29.
  - Toselli, M.E. and Casenave, E.C., 2002. The hydrotimic model analysis of cotton seed germination as tool in priming. Seed Science and Technology, 30(3): 549-557.
- استقرار سریع و یکنواخت تر گیاه دارویی بنگ‌دانه در شرایط مزرعه‌ای از تیمارهای فوق بهره گرفت.
- ### منابع مورد استفاده
- امیدبگی، ر.، ۱۳۸۸. تولید و فرآوری گیاهان دارویی (جلد دوم). انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۴۳۸ صفحه.
  - هاشمی‌منش، ع.، دهقانپور فراشاه، ه.، مومینوند، ح. و توکل افشاری، ر.، ۱۳۸۷. بهبود پارامترهای جوانه‌زنی در گیاه درمنه (*Artemisia* sp.) با تیمار کردن بذرها قبل از جوانه‌زنی. مقالات اولین همایش ملی علوم و تکنولوژی بذر ایران، گرگان، ۲۳-۲۲ آبان.
  - AOSA (Association of Official Seed Analysts), 1990. Rules for Testing Seeds. Journal of Seed Technology, 12(3): 1-112.
  - Abdual-baki, A.A. and Anderson, J.D., 1973. Relationship between decarboxylation of glutamic acid and vigour in soybean seed. Crop Science, 13: 227-232.
  - Basra, S.M.A., Zia, M.N., Mahmood, T., Afzal, I. and Khaliq, A., 2003. Comparison of different in vigation techniques in wheat (*Triticum aestivum* L.) seeds. Pakistan Journal Arid Agriculture, 5(2): 11-16.
  - Bocian, S. and Holubowicz, R., 2008. Effect of different ways of priming tomato (*Lycopersicon Esculentum* mill.) seed on their quality. Polish Journal of Natural Science, 23(4): 729-739.
  - Demir, I. and Ellis, R., 1994. The effects of priming on germination and longevity of harvested pepper seed lots. Turkish Journal of Agriculture and Forestry, 18: 213-217.
  - Fu, J.R., Lu, X.H., Chen, R.Z. Zhang, B.Z., Liu, Z.S. Li, Z.S. and Cai, D.Y., 1988. Osmoconditioning of peanut (*Arachis hypogaea* L.) seed with PEG to improve vigor and some bio chemical activities. Seed Science and Technology, 16: 197-212.
  - Ghiyasi, M., Abbasi Seyahjani, A., Tajbakhsh, M., Amirnia, R. and Salehzade, H., 2008. Effect of osmo-priming with poly ethylene glycol (8000) on germination and seedling growth of wheat (*Triticum*

Evaluation of osmopriming effect on germination and establishment of henbane (*Hyoscyamus niger* L.)

M. Shafe^{1*}, M.A. Behdani² and M. Jami Al-Ahmadi²

1*- Corresponding author, MSc. Student, Seed Science and Technology Department, University of Birjand, Birjand, Iran

E-mail: Shafeana1@yahoo.com

2- Seed Science and Technology Department, University of Birjand, Birjand, Iran

Received: December 2010

Revised: July 2011

Accepted: August 2011

Abstract

Priming is one of the seed germination enhancement methods that may result in increase and uniformity of germination and facilitates seedling establishment in field even in the stress conditions. In order to evaluate the osmopriming effects on improvement of henbane (*Hyoscyamus niger* L.) germination, and to determine the best treatment for rapid seedling establishment, a factorial experiment based on RCD with three replications was performed at Faculty of Agriculture, University of Birjand. Osmotic solutions were prepared by using KNO₃, NaCl and KH₂PO₄ at three osmotic potentials (-0.5, -1 and -1.5 MPa) and were applied on seeds for three priming periods (24, 48 and 72 hours). Results showed that priming periods and osmotic potentials did not affect germination percentage significantly, but their effects on other traits were significant at 0.01 probability level. Interaction effect of incubation time and osmotic potential was significant only on average germination time and root length at 0.01 and 0.05 probability levels, respectively. In general, seeds priming for 72 hours with KNO₃ and KH₂PO₄ at -1.5 MPa had the greatest effect on improvement of henbane germination parameters.

Key words: *Hyoscyamus niger* L., osmotic potential, KNO₃, seed vigor, priming, germination.